

392R2081

24.7.92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 208/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2081/92

av den 14 juli 1992

om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Framställning, tillverkning och distribution av jordbruksprodukter och livsmedel spelar en betydelsefull roll i gemenskapens ekonomi.

Som ett led i anpassningen av den gemensamma jordbrukspolitiken bör diversifiering av jordbruksproduktionen uppmuntras så att det blir bättre balans mellan tillgång och efterfrågan. Stimulerad efterfrågan på produkter med särskilda egenskaper skulle kunna vara till stort gagn för landsbygdens ekonomi, särskilt i mindre gynnade eller avlägset belägna trakter, genom att denna förbättras och odlarnas inkomster och avfolkning förebyggs i dessa trakter.

Det har också på senare år iakttagits att konsumenterna tenderar att fästa större vikt vid livsmedlens kvalitet än kvantitet. Intresset för speciella produkter skapar en allt större efterfrågan på jordbruksprodukter och livsmedel med känt geografiskt ursprung.

Med tanke på mångfalden av marknadsförda produkter och överflödet av information om dem måste konsumenterna för att kunna göra ett bra val få klar och koncis information om produkternas ursprung.

Märkningen av jordbruksprodukter och livsmedel är underkastad de allmänna regler som anges i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation

och reklam i fråga om livsmedel⁽⁴⁾. Med hänsyn till den särskilda beskaffenheten hos jordbruksprodukter och livsmedel bör speciella regler införas om jordbruksprodukter och livsmedel från ett särskilt geografiskt område.

Strävan att skydda jordbruksprodukter eller livsmedel som har ett känt geografiskt ursprung har gjort att vissa medlemsstater har infört registrerade ursprungsbeteckningar. Dessa har visat sig vara till gagn för producenterna som kunnat tillförsäkra sig större inkomster genom verkliga insatser för att förbättra kvaliteten, och för konsumenterna som får möjlighet att köpa högkvalitetsprodukter med garanti beträffande produktionsmetod och ursprung.

Det finns emellertid nationella olikheter i sättet att ordna registrering av ursprungsbeteckning och geografisk beteckning. En gemenskapsmetod bör planeras. Ett gemensamt regelverk för skydd av dessa beteckningar gör det möjligt att utveckla dessa, eftersom ett sådant skydd med enhetlig metod säkerställer konkurrens på lika villkor mellan produkter med sådana beteckningar och höjer produkternas trovärdighet i konsumenternas ögon.

De planerade reglerna bör ta hänsyn till redan befintlig gemenskapslagstiftning om vin och spritdrycker som ger högre skyddsnivå.

Denna förordnings räckvidd begränsas till vissa jordbruksprodukter och livsmedel där det finns ett samband mellan egenskaperna hos produkten eller livsmedlet och det geografiska ursprunget. Räckvidden kan sedermera ökas så att också andra produkter eller livsmedel omfattas.

Nuvarande bruk gör det lämpligt att definiera två slags geografiska beskrivningar, nämligen skyddade geografiska beteckningar och skyddade ursprungsbeteckningar.

En jordbruksprodukt eller ett livsmedel som bär en sådan beteckning måste uppfylla vissa villkor som anges i en specifikation.

⁽¹⁾ EGT nr C 30, 6.2.1991, s. 9 och
EGT nr C 69, 18.3.1992, s. 15.

⁽²⁾ EGT nr C 326, 16.12.1991, s. 35.

⁽³⁾ EGT nr C 269, 14.10.1991, s. 62.

⁽⁴⁾ EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1. Senast ändrad genom direktiv 91/72/EEG (EGT nr L 42, 15.2.1991, s. 27).

För att en geografisk beteckning eller en ursprungsbeteckning skall åtnjuta skydd i varje medlemsstat måste den registreras på gemenskapsnivå. Registreringen skall också ge information om produkten eller livsmedlet till dem som sysslar med handel samt till konsumenterna.

Registreringsförfarandet bör ge var och en som personligen och direkt berörs i en medlemsstat möjlighet att tillvarata sina rättigheter genom att till kommissionen framställa invändningar.

Med hänsyn till den tekniska utvecklingen bör det finnas förfaranden som gör det möjligt att ändra specifikationen efter det att registrering skett eller att ur registret avföra den geografiska beteckningen eller ursprungsbeteckningen för en jordbruksprodukt eller ett livsmedel om produkten eller livsmedlet inte längre överensstämmer med den specifikation som låg till grund när skyddet beviljades för beteckningen.

Föreskrifter bör införas för handeln med tredje land som erbjuder likvärda garantier för utfärdande och kontroll av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar på deras territorium.

Föreskrifter bör införas för ett förfarande som innebär nära samverkan mellan medlemsstaterna och kommissionen genom en regleringskommitté som inrättas för ändamålet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Denna förordning fastställer regler för skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för sådana jordbruksprodukter som är avsedda att förtäras av människor och som avses i bilaga 2 till fördraget och för sådana livsmedel som avses i bilaga 1 till denna förordning och de jordbruksprodukter som förtecknats i bilaga 2 till denna förordning.

Denna förordning skall dock inte tillämpas på vinprodukter och spritdrycker.

Bilaga 1 kan ändras enligt det förfarande som fastställs i artikel 15.

2. Denna förordning skall tillämpas utan att påverka andra särskilda gemenskapsregler.

3. Rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾ skall inte tillämpas på ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som omfattas av denna förordning.

⁽¹⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Senast ändrad genom direktiv 90/230/EEG (EGT nr L 128, 18.5.1990, s. 15).

Artikel 2

1. Gemenskapsskydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar skall erhållas i enlighet med denna förordning.

2. I denna förordning används följande uttryck med de betydelser som här anges:

a) *ursprungsbeteckning*: Namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en jordbruksprodukt eller ett livsmedel

— som härstammar från ifrågavarande region, ort eller land,

och

— vars kvalitet eller egenskaper helt eller väsentligen beror på viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som därtill hör och vars framställning, bearbetning och beredning äger rum i det ifrågavarande geografiska området.

b) *geografisk beteckning*: Namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en jordbruksprodukt eller ett livsmedel

— som härstammar från ifrågavarande region, ort eller land,

och

— som besitter viss kvalitet, har visst anseende eller äger viss annan egenskap som kan hänföras till detta geografiska ursprung och som framställs, bearbetas och bereds i det ifrågavarande geografiska området.

3. Vissa traditionella geografiska eller icke-geografiska namn på en jordbruksprodukt eller ett livsmedel som härstammar från en viss region eller viss ort och som uppfyller de villkor som avses i andra strecksatsen i punkt 2 a skall också betraktas som ursprungsbeteckningar.

4. Trots punkt 2 a skall vissa geografiska beteckningar behandlas som ursprungsbeteckningar när råvarorna till produkterna kommer från ett vidare geografiskt område än det område där produkterna bearbetas eller från ett annat område, om

— det område där råvarorna framställs är begränsat,

och

— särskilda villkor gäller för framställningen av råvarorna,

och

— kontroll har ordnats av att dessa villkor iakttas.

5. Vid tolkningen av punkt 4 får endast levande djur, kött och mjölk betraktas som råvaror. Bruk av andra råvaror kan godkännas i enlighet med det förfarande som stadgas i artikel 15.

6. För att kunna behandlas som ursprungsbeteckningar enligt punkt 4 måste beteckningarna i fråga godkännas eller redan vara godkända som ursprungsbeteckningar med nationellt skydd av ifrågavarande medlemsstat eller, om denna stat inte har ett sådant skyddssystem, ha vedertagen traditionell prägel och enastående rykte och anseende.

7. För att en beteckning skall behandlas som ursprungsbeteckning enligt punkt 4, måste ansökan om registrering inges inom två år från det att denna förordning trätt i kraft.

Artikel 3

1. Namn som har blivit generiska får inte registreras.

I denna förordning avses med *namn som har blivit generiskt* ett namn på en jordbruksprodukt eller ett livsmedel som, visserligen har samband med den ort eller den region där produkten eller livsmedlet från början framställdes eller marknadsfördes men har blivit den allmänna benämningen på produkten eller livsmedlet i fråga.

När det skall avgöras huruvida ett namn har blivit generiskt, skall hänsyn tas till alla faktorer, i synnerhet

— förhållandena i den medlemsstat som namnet kommer från och i de områden där produkten eller livsmedlet konsumeras,

— förhållandena i andra medlemsstater,

— berörd nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning.

När en ansökan om registrering avslås i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 6 och 7 av den anledningen att namnet har blivit generiskt, skall kommissionen offentliggöra beslutet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Ett namn får inte registreras som ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning om det kommer i konflikt med namnet på en växtsort eller en djurras och därmed riskerar att vilseleda allmänheten om produktens verkliga ursprung.

3. Innan denna förordning träder i kraft skall rådet efter beslut med kvalificerad majoritet och på förslag av kommissionen upprätta och i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra en icke uttömmande vägledande förteckning över namn på jordbruksprodukter och livsmedel som omfattas av denna förordning och enligt punkt 1 skall betraktas som generiska och sålunda såsom icke registrerbara enligt denna förordning.

Artikel 4

1. För att en jordbruksprodukt eller ett livsmedel skall kunna få en skyddad ursprungsbeteckning (PDO) eller geografisk skyddad beteckning (PGI) måste produkten eller livsmedlet överensstämma med en produktspecifikation.

2. Produktspecifikationen skall omfatta bl. a. följande uppgifter:

a) Produktens eller livsmedlets benämning, inkl. ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning.

b) En beskrivning av jordbruksprodukten eller livsmedlet, med uppgift i förekommande fall om råvarorna och de viktigaste fysiska, kemiska, mikrobiologiska och/eller organoleptiska egenskaperna hos produkten eller livsmedlet.

c) En definition av det geografiska området och i förekommande fall uppgifter som visar att kraven i artikel 2.4 är uppfyllda.

d) Uppgifter som styrker att produkten eller livsmedlet härstammar från det geografiska området, i den mening som avses i artikel 2.2 a respektive b.

e) En beskrivning av vilken metod som använts för framställning av jordbruksprodukten eller livsmedlet och i förekommande fall uppgift om den ursprungliga hävdvunna metoden i trakten.

f) Uppgifter som påvisar sambandet med den lokala omgivningen eller det geografiska ursprunget i den mening som avses i artikel 2.2 a respektive b.

g) Uppgifter om de kontrollorgan som föreskrivs i artikel 10.

h) Uppgifter om hur märkning sker med skyddad ursprungsbeteckning respektive geografisk beteckning eller jämbördiga traditionella nationella beteckningar.

i) De övriga uppgifter som föreskrivits av gemenskapen och/eller nationella stadganden.

Artikel 5

1. Bara en grupp eller, då vissa villkor är uppfyllda som skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15, en fysisk eller juridisk person har rätt att begära registrering.

I denna artikel avses med grupp en sammanslutning, oberoende av juridisk form och av sammansättning, av producenter och/eller förädlare som arbetar med samma jordbruksprodukt eller livsmedel, jämte i vissa fall andra intresserade parter.

2. En grupp eller en fysisk eller juridisk person får ansöka om registrering endast av jordbruksprodukter eller livsmedel som denne själv producerar eller förädlar i den mening som avses i artikel 2.2 a eller b.

3. Ansökan om registrering skall innehålla den produktspecifikation som avses i artikel 4.

4. Ansökningen skall inges till den medlemsstat där det ifrågavarande geografiska området är beläget.

5. Medlemsstaten i fråga skall kontrollera att ansökningen uppfyller de krav som uppställts i denna förordning och om

den finner att så är fallet tillstålla kommissionen ansökan inklusive den produktspecifikation som avses i artikel 4 jämte de övriga handlingar varpå den byggt sitt beslut.

Om ansökningen avser ett namn på ett geografiskt område som sträcker sig in i en annan medlemsstat, skall denna senare medlemsstat tillfrågas innan beslut fattas.

6. Medlemsstaterna skall införa de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa vad som föreskrivs i denna artikel.

Artikel 6

1. Inom sex månader skall kommissionen genom en formell granskning kontrollera att registreringsansökningen innehåller alla de uppgifter som föreskrivs i artikel 4.

Kommissionen skall underrätta den berörda medlemsstaten om vad den därvid har funnit.

2. Om kommissionen med beaktande av vad som har framkommit vid den granskning som avses i punkt 1 finner att namnet är skyddsberättigat, skall den i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra sökandens namn och adress, produktens benämning, ansökningens huvudsakliga innehåll, hänvisningar till de nationella föreskrifter som kan finnas om produktens framställning och beredning och när så behövs motiveringen för sina slutsatser.

3. Om ingen invändning framställs till kommissionen i enlighet med artikel 7 skall namnet införas i ett register, "Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar", som kommissionen skall föra och som skall uppta namn på de grupper och kontrollorgan som berörs.

4. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra

— de namn som införts i registret,

— de ändringar i registret som företagits i enlighet med artikel 9 och 11.

5. Om kommissionen på basis av den granskning som föreskrivits i punkt 1 finner att namnet inte är skyddsberättigat, skall kommissionen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 besluta att inte företa det offentliggörande som föreskrivs i punkt 2 i denna artikel.

Innan offentliggörande enligt punkt 2 och 4 och registrering enligt punkt 3 sker, får kommissionen inhämta yttrande av den kommitté som föreskrivs i artikel 15.

Artikel 7

1. Inom sex månader efter det offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* som avses i artikel 6.2, har varje medlemsstat rätt att framställa invändning mot registreringen.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall se till, att alla personer som kan visa att de har ett lagligen berört

ekonomiskt intresse tillåts ta del av ansökningen. Därutöver kan varje medlemsstat i enlighet med vad som eljest gäller i medlemsstaten i fråga bereda även andra parter med ett lagligen berört intresse åtkomst till ansökningen.

3. Varje lagligen berörd intresserad fysisk eller juridisk person får framställa invändning mot den begärda registreringen genom att inge en vederbörligen underbyggd skrivelse till den behöriga myndigheten i det medlemsstat där han bor eller verkar. Denna myndighet skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att pröva invändningen inom den fastställda tidsfristen.

4. En invändning skall upptas till behandling endast i något av följande fall:

— Invändningen visar att överträdelse skett av de villkor som avses i artikel 2.

— Invändningen visar att den föreslagna registreringen skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller snarlikt namn eller varumärke eller för produkter som lagligen marknadsförs vid den tidpunkt då denna förordning offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

— Invändningen visar att det namn som registreringsansökningen avser är av generisk beskaffenhet.

5. När en invändning enligt punkt 4 är sådan att den skall tas upp till behandling, skall kommissionen uppmana de berörda medlemsstaterna att inom tre månader söka förlikning i enlighet med sina egna förfaranden. Därefter skall förfaras på endera av följande sätt.

a) Om förlikning har träffats, skall medlemsstaterna i fråga underrätta kommissionen om alla de faktorer som gjorde förlikningen möjlig jämte om sökandens och invändarens yttranden. När ingen ändring gjorts av de uppgifter som kommissionen har erhållit enligt artikel 5, skall kommissionen gå vidare i enlighet med artikel 6.4. Om någon ändring har gjorts skall kommissionen på nytt inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 7.

b) Om ingen förlikning har träffats, skall kommissionen fatta beslut i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15, med beaktande av traditionell skälig praxis och av den faktiska risken för förväxling. Om kommissionen beslutar att fullfölja registreringsförfarandet, skall den genomföra offentliggörande i enlighet med artikel 6.4.

Artikel 8

Beteckningarna PDO, PGI eller motsvarande traditionella nationella angivelser för skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar får endast användas på jordbruksprodukter och livsmedel som uppfyller denna förordnings krav.

Artikel 9

Medlemsstaten i fråga får begära att produktspecifikationen ändras, t. ex. för att ta hänsyn till ny teknik och nya forskningsrön eller för att omdefiniera ett geografiskt område.

Artikel 6 skall därvid äga motsvarande tillämpning.

Kommissionen får dock i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 besluta att vid mindre ändringar inte tillämpa det förfarande som avses i artikel 6.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall se till att, inom sex månader från det att denna förordning har trätt i kraft, kontrollorgan har upprättats med uppgift att säkerställa att jordbruksprodukter och livsmedel som bär en skyddad beteckning uppfyller de krav som fastställts i produktspecifikationen.

2. Ett kontrollorgan kan bestå av en eller flera för uppgiften utsedda kontrollmyndigheter och/eller privata organ som har godkänts för ändamålet av medlemsstaten. Medlemsstaterna skall tillställa kommissionen förteckningar på dessa myndigheter och/eller privata organ och deras respektive befogenheter. Kommissionen skall offentliggöra dessa uppgifter i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

3. Utsedda kontrollmyndigheter och godkända privata organ måste kunna garantera objektivitet och opartiskhet gentemot alla producenter och produktförädlare som underställt deras kontroll och ha ständig tillgång till den kvalificerade personal och de övriga resurser som behövs för att genomföra kontroller av jordbruksprodukter och livsmedel som bär en skyddad beteckning.

Om ett kontrollorgan anlitar ett annat organ för vissa kontrollåtgärder, måste detta senare kunna ge samma garantier. I sådana fall skall den utsedda myndigheter respektive det godkända privata organet fortfarande vara ansvarigt gentemot medlemsstaten för alla kontrollåtgärder.

Fr. o. m. den 1 januari 1988 måste ett privat organ för att kunna godkännas av en medlemsstat för de ändamål denna förordning avser, uppfylla de krav som fastställs i standarden EN 45011 av den 26 juni 1989.

4. Om en utsedd kontrollmyndighet respektive ett godkänt privat organ i en medlemsstat konstaterar att en jordbruksprodukt eller ett livsmedel som bär en skyddad ursprungsbeteckning där inte produktspecifikationens kriterier uppfylls, skall kontrollorganet vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till, att denna förordning följs. Kontrollorganet skall underrätta medlemsstaten om de åtgärder som vidtagits i samband med kontrollerna. Berörda parter måste underrättas om alla beslut som fattas.

5. En medlemsstat måste dra tillbaka godkännandet av ett kontrollorgan om de kriterier som avses i punkt 2 och 3 inte längre är uppfyllda. Medlemsstaten skall underrätta kommissionen härom, och denna skall i *Europeiska gemenskapernas*

officiella tidning offentliggöra en reviderad förteckning över godkända kontrollorgan.

6. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till, att en producent som följer denna förordning har tillgång till kontrollsystemet.

7. Kostnaderna för de kontroller som föreskrivs i denna förordning skall bäras av de producenter som använder den skyddade beteckningen.

Artikel 11

1. Varje medlemsstat har rätt att framföra anmärkning om att ett villkor som ingår i en beteckningsskyddad jordbruksprodukt eller ett beteckningsskyddat livsmedels produktspecifikation inte är uppfyllt.

2. Den medlemsstat som avses i punkt 1 skall rikta anmärkningen till den medlemsstat som är berörd. Denna skall granska anmärkningen och underrätta den klagande medlemsstaten om vad som framkommit och i förekommande fall om de åtgärder som har vidtagits.

3. Om avvikelser från produktspecifikationen upprepas och medlemsstaterna i fråga inte kunnat träffa förlikning skall en underbyggd ansökan inges till kommissionen.

4. Kommissionen skall granska denna ansökan genom att rådfråga de berörda medlemsstaterna. Kommissionen skall när så är lämpligt höra den kommitté som avses i artikel 15. Kommissionen skall därefter vidta de åtgärder som är nödvändiga. Till dessa kan höra att registreringen avförs.

Artikel 12

1. Utan att påverka tillämpningen av internationella överenskommelser kan denna förordning också tillämpas på en jordbruksprodukt eller ett livsmedel från tredje land under följande förutsättningar:

— Tredje land kan ge samma eller likvärdiga garantier som de som avses i artikel 4.

— Tredje land har ordnat kontroll likvärd den som föreskrivs i artikel 10.

— Tredje land är berett att ge skydd likvärt det som är tillgängligt inom gemenskapen för motsvarande jordbruksprodukter eller livsmedel som härstammar från gemenskapen.

2. Om tredje lands skyddade beteckning sammanfaller med en skyddad beteckning i gemenskapen, skall registrering ske med vederbörlig hänsyn till lokalt och traditionellt språkbruk och till risken för förväxling i praktiken.

Bruk av sådana beteckningar skall vara tillåtet endast om produktens ursprungsland är klart och tydligt angivet i märkningen.

Artikel 13

1. Registrerade beteckningar skall skyddas mot följande.

- a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av den skyddade beteckningen för produkter som inte omfattas av registreringen i den mån dessa produkter är jämförbara med de produkter som har registrerats under beteckningen i fråga eller detta bruk av den skyddade beteckningen innebär att dennas anseende exploateras.
- b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som tillverkas i", "imitation" eller dylikt.
- c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av produkten i behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om produktens verkliga ursprung.
- d) Annat beteende som är ägnat att vilseleda allmänheten om produktens verkliga ursprung.

När det i en registrerad beteckning ingår en benämning på en jordbruksprodukt eller ett livsmedel och denna benämning anses generisk, skall det inte anses strida mot reglerna i punkt a eller b ovan att använda denna generiska benämning om jordbruksprodukten eller livsmedlet i fråga.

2. Medlemsstaterna får dock låta nationella regler om rätt att bruka sådana beteckningar som avses i punkt 1 b bestå under högst fem år efter den dag denna förordning offentliggörs under förutsättning

- att produkterna lagligen har marknadsförts med användning av sådana uttryck under minst fem år före den dag denna förordning offentliggörs, och
- att märkningen klart anger produktens verkliga ursprung.

Detta undantag får dock inte leda till att produkterna fritt marknadsförs på en medlemsstats territorium där sådana uttryck är förbjudna.

3. Skyddade beteckningar får inte bli generiska.

Artikel 14

1. När en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning registrerats i enlighet med denna förordning, skall ansökan om registrering av ett varumärke som svarar mot något av de fall som nämns i artikel 13 och som avser samma slags produkt, avslås om ansökningen ingivits efter dagen för det offentliggörande som avses i artikel 6.2.

Varumärkesregistrering som har skett i strid med vad som sägs i föregående stycke skall förklaras ogiltig.

Denna punkt skall också tillämpas när ansökan om registrering av varumärke ingivits före dagen för offentliggörande av den registreringsansökan som föreskrivs i artikel 6.2 under förutsättning att detta offentliggörande skedde innan varumärket registrerades.

2. Med vederbörlig hänsyn till gemenskapslagstiftning får ett varumärke i något av de fall som nämns i artikel 13, om det registrerats i god tro före den dag då ansökan om registrering av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning ingavs, trots registreringen av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen fortsätta att brukas om det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt reglerna i artikel 3.1 c och g respektive i artikel 12.2 b i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar⁽¹⁾.

3. En ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning skall inte registreras när detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé och den tid som det har använts är ägnat att vilseleda konsumenten om produktens rätta identitet.

Artikel 15

Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt nämnda artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget till åtgärder om detta har tillstyrkts av kommittén.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte fattat något beslut inom tre månader från det att saken hänskjutits till rådet, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 16

Detaljregler för tillämpningen av denna förordning skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 15.

⁽¹⁾ EGT nr L 40, 11.2.1989, s. 1. Ändrad genom direktiv 92/10/EEG (EGT nr L 6, 11.1.1992, s. 35).

Artikel 17

1. Inom sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft, skall medlemsstaterna meddela kommissionen vilka hos dem skyddade beteckningarna eller, vad gäller medlemsstater som saknar sådant skyddssystem, vilka inarbetade beteckningar de önskar registrera i enlighet med denna förordning.

2. I enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 skall kommissionen registrera de av de beteckningar som avses i punkt 1 vilka uppfyller kraven i artikel 2 och 4. Artikel 7 skall inte vara tillämplig. Generiska beteckningar skall dock inte registrerats.

3. Medlemsstaterna får bibehålla det nationella skyddet för de beteckningar som de har meddelat i enlighet med punkt 1 intill dess att beslut om registrering i enlighet med denna förordning har fattats.

Artikel 18

Denna förordning träder i kraft tolv månader efter det att den har publicerats i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 1992.

På rådets vägnar

Ordförande

J. GUMMER

*BILAGA 1***Livsmedel som avses i artikel 1.1**

- Öl
- Naturligt mineralvatten och källvatten
- Drycker framställda av växtextrakter
- Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror
- Naturliga gummi- och hartsvoror

*BILAGA 2***Jordbruksprodukter som avses i tabell 1.1**

- Hö
 - Eteriska oljor
-